

Giới thiệu Huyết Vương Phi

Huyết Vương Phi câu chuyện thuộc thể loại xuyên không của tác giả Louise Zero mang đến những thay đổi của hai con người sau 4 năm về trước họ xa nhà mà không một lời biệt li.

Những tình cảm giằng xé trong nỗi đau tưởng chừng biệt li mãi mãi nhưng ông trời đã cho họ cái duyên phận để li biệt rồi lại trùng phùng tái ngộ 4 năm về sau, gặp lại trong khoảnh khắc của tâm hồn.

Nàng vì đỡ đạn cho em trai xuyên không vào Lưu Hắc Nhi - trưởng nữ của Đại tướng quân 12 tuổi và bị tứ hôn với Hắc, Cô ta không đội trời chung của Lưu Hắc Nhi Cô yêu Hắc ngay từ cái nhìn đầu tiên đến bây giờ.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Cái kết, hay sự mở đầu ?!

* Giới thiệu nhân vật

Nàng - Nữ nhân 20 tuổi thành đạt, giỏi nhiều thứ nhưng không phải nữ công gia chánh. Nàng vì đỡ đạn cho em trai "nhỏ nhắn" đã kết liễu thân thể nhưng linh hồn không may xuyên không vào Lưu Hắc Nhi - trưởng nữ của Đại tướng quân 12 tuổi và bị tứ hôn với Hắc.

Hắc - Đường đường là Tứ Vương gia - Huyết Vương Bạch Hoàng Phong - huynh đệ của 5 người anh em vì một lời hứa của hắc với nàng khi hắc lên 8 trở thành sự thật mà nay bị tứ hôn. Hắc là lạnh lùng lãnh khốc, khinh người, mới lên 16 mà đã có bao nhiêu là ti thiếp. Nàng ghét ! Cũng may, hắc có người bạn rất thực tế - CHIÊN TRƯỜNG !!!

Cô ta - Gabirelle - 12 Tuổi, kẻ thù không đội trời chung của Lưu Hắc Nhi từ khi còn bé - Công chúa út của Tây Thần Chiến Quốc. Cô yêu Hắc ngay từ cái nhìn đầu tiên đến bây giờ.

Anh - Dương Minh Nguyệt, ở thế kỉ 21 đã 24 tuổi, cầm đầu một liên minh kín nghiên cứu thuốc có thể điều chỉnh việc xuyên không. Nhiều người đã chết vì thí nghiệm này nhưng đến nay đã thành công 9/10. Từ sau khi gặp nàng đã dành cho nàng một tình yêu sâu đậm.

Lập Đông - Thái tử của Đông Quốc, 18 tuổi, tích địch của Hắc và Anh. Thái tử phi là thê tử thất sủng. Ai cũng biết, Độc sủng của hắc chỉ có ả thị thiếp khinh người - Lệ Phi. Từ khi gặp nàng, lòng hắc lúc nào cũng dâng lên một cỗ nóng nực.

Hắc Nhi - nàng là một cô gái có dáng người cao ráo, khuôn mặt trái xoan, cặp lông mày lá liễu, đôi mắt to, nước da trắng hồng nom như vừa mới được hạ sinh - một tiểu hải nhi. Nàng còn là CEO của Cosmetics, Fashion & Brand - công ty kiếm nhiều tiền nhất Châu Âu và Châu Á trong suốt hàng chục năm nay do chính cha nàng lập nên và đã từng là một diễn viên kiêm ca sĩ.

Nhan sắc nàng như thế, nàng còn được xã hội rất kính trọng, nể phục. Nàng có xem qua một vài tư vị của mình và quả thực rất đúng. Nàng thuộc chòm sao Sư Tử - luôn luôn dễ nổi nóng, bên ngoài là tự cao, kình người, thích ganh đua và giành được chiến thắng, luôn tự tin nhưng bên trong con người nàng là cô đơn. Và nàng không bao giờ khóc. Đối với nàng, kiếm tiền quả thực rất dễ. Có khi nàng không cần làm bất cứ công việc nào cũng có một đồng tiền trong tay. Nàng, tuổi thơ của nàng đã làm nên nàng ngày hôm nay. Hắc Kì Long - bố nàng - người sáng lập ra Cosmetics, Fashion & Brand từ năm nàng lên 5 đã bắt nàng học mọi loại tiếng, loại chữ bao gồm chữ cổ. Năm nàng lên 8 tuổi nàng đã thuộc lòng tất cả những loại thứ tiếng, thứ chữ đó. Học xong lớp 9 - khi nàng 15, ông lại bắt nàng học dùng súng, kiếm, cung ...v.v...v...Một năm sau, nàng đã dùng thông thạo mọi thứ vũ khí mà con người đã sản xuất và bắt đầu học cách cai quản công ty tương lai sẽ là của mình.

Đó là tuổi thơ của Hắc Nhi nàng..

Hắc Nhi - nàng thực hoàn hảo không tỳ vết..

Ngay lúc này, phi cơ riêng của cô nàng đã đưa nàng về từ Đức về Seoul, Hàn Quốc sau khi nàng kí được một bản hợp đồng với Đức. Chuyện này thật đáng để nàng nâng ly chúc mừng.

~**~**~

"Ngồi trong Limo đóng kín mà vẫn nghe thấy người ta reo hò tên mình, có thích thú cũng có cảm thấy thành phố này thực náo nhiệt phát mệt" - Hắc Nhi ngồi, tay chống cằm, về mặt thờ ơ nói với Nguyên Thanh - tài xế kiêm quản gia của nàng. Nàng chợt nghĩ đến một chuyện - CHẾT!!! Nàng không chắc chắn chuyện này có quá quan trọng với nàng không nữa. Đối với nàng và nhiều người, chết là một sự thật phũ phàng. Mà Hắc Nhi đã học cách chấp nhận sự thật nên nàng có chết sớm hay chết muộn cũng chẳng làm sao. Còn công ty, cứ giao cho Hắc Vũ - thằng em ham chơi của nàng. Cho dù ham chơi đến mấy đi chăng nữa, Hắc Nhi nhận thấy, nó có rất nhiều tài năng.

"Cô chủ ! Cô chủ ? Về đến công ty rồi ! Cô chủ !" Nguyên Thanh nói, về mặt rất lo lắng cho nàng. Nàng là loại người cần người khác thương hại, lo lắng

cho sao?

" Minh cũng nên suy nghĩ ít đi thôi, hại não quá ! " Nàng vừa suy nghĩ vừa thờ dãi rồi sập cánh cửa xe lại.

Xuống xe, nàng sai những bước dài bước vào công ty. Mọi người cũng chẳng có vẻ gì ngạc nhiên ngoài sợ hãi. Hằng giờ, hằng ngày, hằng tuần, thậm chí đến hằng năm, họ đều phải làm việc cật lực. Đây là lần đầu tiên nàng phải thuyết phục công ty nào đó để lên vào thị trường của họ. Điều là con mồi tự đến, hiến thân cho công ty nàng. Như thế kiến cho nàng hơi chút tự ái, tự coi thường bản thân. Làm họ sợ hãi. Nàng tiến đến thang máy....

" Ting " - Cửa thang máy lại mở ra một lần nữa , đón chào tầng 51 - tầng của Hắc Nhi nàng. Và hãy xem nàng thấy gì : Một đám nhân viên không làm việc và thư ký của nàng - Tường Vy không chịu nhắc nhở mà cũng hòa theo. Thật là một đám ăn hại. Nàng đã về rồi mà họ vẫn đứng yên không chịu co ro về bàn làm việc làm việc chăm chỉ cho nàng.

" Các người có rắc rồi gì sao ? Thấy tôi đứng ở đây mà vẫn chưa chịu quay về bàn làm việc à ? " Cô lớn tiếng quát lũ nhân viên ngu ngốc

- Nhưng... nhưng chị... chị Hắc ? - Tường Vy

- Sao nữa ? - Cô quay ra trả lời

- Cậu Hắc Vũ ở đó nguyên buổi sáng nay và ... và... không cho bọn em làm việc đến khi cậu...cậu... ấy nhìn thấy mặt... mặt chị ló ra đằng sau cửa kính...
- Cô thư ký Tường Vy về mặt lo sợ, giọng nói run run nói với nàng như thể Hắc Vũ - thằng em trai ham chơi, lêu lổng của nàng như 1 con ma ám công ty này nguyên buổi sáng.

- Con mẹ nó ! - nàng thảm nguyên rủa rồi bước vào phòng CEO...

Đập vào tầm mắt nàng là cậu em Hắc Vũ kiêu căng ngồi trên chiếc bàn chính chủ của nàng - chiếc bàn "mang tên " CEO Hắc Nhi.

Lúc này, thứ bao trùm trong đầu nàng, chỉ riêng 2 chữ: KHÓ CHỊU và một màu đen u ám. Thằng em của nàng - Hắc Vũ ham chơi khi làm nàng tự hào, khi thì làm nàng cảm thấy xấu hổ và bẽ mặt. Và giờ, nó bắt nhân viên của nàng không được làm việc đến khi nàng về.

" Vào "

Ở gần như 1 cự li gần, nó xé toạc không gian, mang theo đằng đằng sát khí tiến đến tầng 51. Và, nó- viên đạn bạc 11 li tiến đến ngay giữa đầu thằng em trai mà nàng đang tức giận...

Viên đạn tiến đến giữa đầu Hắc Vũ...

" Hắc Vũuuuuu !!!!!!!!!!!!!!! " Nàng chạy đến, đẩy Hắc Vũ ra xa khỏi bàn, làm cậu ta rơi bộp xuống đất, co người lại.

" Phụt " - Ngay sau đó là ... - " Xoảng !!!!!!!!!!! " "

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Cái kết, hay sự mở đầu ?! (2)

Dáng người mảnh khảnh kia trong chớp lát nhảy đến rồi đẩy Hắc Vũ ra xa, làm nó đau đớn suýt chảy ra nước mắt. " Phụt " - Viên đạn xuyên qua kính... - " Xoảng "

Cửa kính vỡ ra thành hàng ngàn mảnh nhỏ li ti, sắc nhọn rơi xuống sàn. Cửa kính chẳng là gì. Quan trọng là, thân hình mảnh khảnh kia nằm đơ trên sàn gỗ lạnh ngắt, làn da trắng hồng kia đã bị mảnh kính nhỏ cắt ra, nhỏ máu li ti. Một hình ảnh hiện lên thật rõ nét : Hắc Nhi nằm sõng soài trên sàn gỗ lạnh ngắt và trên một vũng máu tươi. Đầu đầu cũng toàn máu. Máu bao trùm khuôn mặt đẹp để bị viên đạn 11 li xuyên qua...

" Chị ơi...chị...chị !!!!!!!!!!!!!!! " - Cậu em Hắc Vũ như người vô hồn, sau khi đứng dậy lại ngồi bệt xuống đất, sắc mặt biến xanh trắng lẫn lộn, không biết đầu óc có sao không nữa...

Miệng nó cứ run run, lăm bắm đi lăm bắm lại cái gì đó như tự trách mình để người chị này chết, lại đứng dậy rồi ngồi bệt xuống đất lần nữa, sau đó co ro người lại bịt tai ôm đầu mà khóc, khóc to nhất có thể. Sự việc vừa xảy ra đã làm cho cả thế giới này hoảng sợ lắm rồi...

--- Vào lúc đó---

" Tiểu Hắc của ta !! Tiểu Hắc Nhi của ta !! Con không được chết ! Lưu Hắc Nhi không thể chết sớm như vậy ! Không thể nào ! " Hắc Nhi có chút

mở mắt, hình ảnh đầu tiên hiện lên trong mắt nàng - một người phụ nữ mặc một bộ đồ Trung cổ loạng choạng ở dưới đất đang khóc nức nở, gào rú lên rằng nàng không thể chết, to hết sức có thể.

Nàng hơi run người, lạnh toát...

" Khụ... khụ.... ọe.... ! " Nàng toát hết mồ hôi, nôn hết ra, đầu đầu cấp tính...

" Đâu đây ? Các người chữa trị cho tôi ở nơi quái quỷ gì thế này ? Còn ăn mặc như thời Trung cổ nữa. Dò chứng không đây ? Mà các người là ai ? AI HẢ ? " Nhanh chóng tỉnh táo, cô trợn mắt lên hỏi như con thú hoang đang vô cùng đói khát và rất muốn xé tan con mồi.

" Cái gì ? Con vừa ...? " Người phụ nữ mặc bộ đồ Trung cổ không kiềm nổi ngạc nhiên.

" Ta hỏi đây là đâu, các người là ai ? AI HẢ ? CÁC NGƯỜI CÓ ĐỊNH TRẢ LỜI TA KHÔNG ĐÂY ? " - Nàng lớn tiếng một lần nữa - " Á !!! " - Nàng thét lên đầy đau đớn...

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Xuyên Không Vì Hắc ?

Đầu nàng nhói đau. Giống như một dòng điện phản ứng với não bộ của nàng vậy (Himeia : Như tác dụng phụ của thuốc ấy) Một thanh âm nhẹ dịu, thanh tao truyền vào tai nàng...

" Vương gia, ta là Lưu Hắc Nhi..."

" Ta là Bạch Hoàng Phong, ủa ngươi là con của Đại tướng quân à ? "

Trong đầu nàng, mọi thứ chạy như một bộ phim. Một cô bé tóc dài ngang lưng đi vào cô cung được bao bọc bởi vàng ròng. Còn có một cậu bé gương mặt lãnh tuấn ở đó. Cô bé sau khi làm quen liền ôm chầm lấy cậu bé...

" Mai sau, Vương gia nhận Hắc Nhi làm chính phi nhé ^^ ? " - Cô bé đó hồn nhiên nói.

Và cuộc nói chuyện của bọn họ vẫn tiếp diễn và kết thúc khi trong đầu nàng trở về một màu đen trống rỗng...

Sau khoảnh khắc ấy, có rất nhiều thứ chui tọt vào đầu nàng. Ý lộn, đầu người mà nàng xuyên không vào. Nàng bắt đầu nhận ra... Và trong đầu ngay lập tức bùng những tiếng chửi thề....

" Định mệnh con mẹ nó ! Sao mình lại gặp phải hoàn cảnh éo le này ? Sao cả thân xác và linh hồn không chết quách đi cho rồi ? Giờ còn phải đóng vai đứa nhỏ này nữa. Mới 12 tuổi. Thật chẳng ra làm sao ! " - Chắc chắn chỉ có trong đầu nàng.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Thanh Tĩnh Hoàn Toàn

"Các người ! Biến hết khỏi tầm mắt ta !" - Trông như nàng đang chảnh đến nỗi biến thành khinh người. Nhưng sự thật không phải vậy. Nàng chỉ muốn một lũ thái giám, nô tì cùng thái y lui hết ra nhanh nhất có thể thôi - " Mẹ ta đâu ? PHU NHÂN ĐẠI TƯỚNG QUÂN CỦA CÁC NGƯỜI ĐÂU RỒI ? " - Nàng hét to hết sức có thể. " Nhi Nhi ! Ta đây ! Ta ! Mẹ của con đây ! Con không nhận ra ta sao ? Sao có thể như thế được ? Tại sao có thể như vậy ? " - Chính người phụ nữ mặc bộ đồ Trung cổ vừa này, giờ có ý định khóc tiếp.

" Mẹ ! Mẹ bình tĩnh lại đã ! Con cần mẹ nói cho con biết, con là như thế nào ? Địa vị của Tướng quân phủ ? Đây là đâu ? Triều đại nào ? Đương kim hoàng thượng là ai ? Mối quan hệ trong hoàng cung ? Nương hiểu rõ chứ ? " Nàng từ từ giải thích.

"Cạch" Cánh cửa gỗ mở ra, bước ra là Phu nhân Đại tướng quân - Lư Nguyệt cùng Đại tiểu thư Lư Hắc Nhi làm bọn nô tì ngạc nhiên hết mức. Vì, cô tiểu thư Lư Hắc Nhi kia vừa bị hạ độc mà !!!

"Nương !" - Lư Hắc Nhi kéo tay áo Lư Nguyệt - "Chúng ta nên đi thăm hỏi Hoàng thượng và các đại thần thôi ! Tiệc sinh nhật ta lại bị hạ độc, mọi người phải lo lắng lắm !" Nàng nói.

"Hảo, hảo ! Ta đi nào" Lư Nguyệt nói, bước những bước nhanh nhẹn đến Huyền Thanh Cung - nơi diễn ra yến tiệc.

... Huyền Thanh Cung ...

* Xôn xao xôn xao *

Huyền Thanh Cung đã ở trong tình cảnh này từ khi Đại tiểu thư của Tướng Quân Phủ bị hạ độc rồi đưa vào tử cung của Tứ Hoàng tử - Vương gia - Bạch Hoàng Phong. Các đại thần còn nghe nói sau khi tỉnh dậy, tiểu thư đuổi hết mọi người trong phòng ra, còn chữa lại Đại phu nhân Lư Nguyệt. Không biết họ nói chuyện gì cũng không biết bây giờ họ như thế nào, còn chưa đến một canh giờ nhưng ai cũng lo lắng tột độ.

Bọn họ không những đã nghe danh mà đã chứng kiến tận mắt vị Đại tiểu thư này. Nàng đúng như lời đồn đại - tuyệt sắc giai nhân, khiến ai cũng phải ghen tị, tài sắc đầy đủ, học qua một ít võ công nhưng nữ công gia chánh, đàn múa ... v... v... đều giỏi. Thoạt đầu, bọn họ tưởng nàng chỉ là cô tiểu thư kiêu ngạo. Nhưng không, đến giờ cũng đã hay đổi suy nghĩ về nàng rồi.

Sau khi Thái giám truyền tin Lư Hắc Nhi nàng còn sống sót đã cùng nói thầm tai nhau với Hoàng thượng điều gì đó nghe như: "... lời thề 8 năm về trước ..." mà chỉ có 2 người ngồi gần nhất Hoàng Thượng nghe thấy - Thái Hậu cùng Hoàng Thái hậu nhí nhảnh.

"Hảo hảo" - 3 người họ sau nghe lời Thái Giám xong thì mừng rỡ đồng ý.

"Cạch" - Cánh cửa gỗ nâu sẫm lần nữa được mở ra ...

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5: Bị ban thánh chỉ

"Khét ..." - Cánh cửa gỗ của Huyền Thanh Cung từ từ được đẩy ra.... Bước vào, chính là hai thân nữ tử...

Bước vào, chính là thân y vừa bị hạ độc được - Lư Hắc Nhi.

Bước vào, chính là Dương Thiên nữ được truyền thiên phép - Phu nhân Đại tướng quân - tên Dương Nguyệt cũng chính thành Lư Nguyệt phu nhân.

"Chúng thần xin được thỉnh an Hoàng thượng cùng Hoàng tộc và các Đại thần triều đình !" - Bọn nàng đồng thanh nói lớn đồng quỳ xuống.

"Được rồi, được rồi, bình thân, bình thân, các khanh đứng dậy hết đi. Còn có Hắc Nhi vừa bị hạ độc nữa mà ! Làm thế thân thể sẽ không tốt lắm đâu ! Đứng dậy đi !" - Hoàng thượng vui vẻ nói. Còn các đại thần, thấy thế cũng bớt đi phần nào lo lắng cùng sợ hãi, vui mừng khôn xiết. Còn chưa nhắc đến một người, mà sự có mặt của người này cực quan trọng - Đại tướng quân Lư Long.

Ông tiến đến, ôm chầm lấy nàng, khiến nàng cảm thấy sau lưng mình một hồi như ông định khóc. Còn nàng, đôi mắt vẫn cứ ánh lên một vẻ lạnh nhạt. Sau một hồi tổ chức yến tiệc tiếp, tên Thái giám lại nhắc nhở Hoàng thượng Vệ Thần Quốc - Vệ Thiên thứ gì đó...

"Hoàng thượng, phải cho ra thánh chỉ ngay thôi, ngài nhớ chứ, lời hứa ..." Chưa nói xong đã bị ngắt lời...

"Được rồi, được rồi, ta biết, ta biết ..." bởi Hoàng thượng - "Các ái khanh! Trật tự "

Trong chốc lát, mọi người trong điện đã yên lặng trở lại...

"Ta muốn ban thánh chỉ cho Lư Hắc Nhi..." Vẫn là Hoàng thượng...

"Lư Hắc Nhi tiếp nhận thánh chỉ" Nàng không biết nàng sắp gặp phải chuyện gì...

Chương 6: Sống Chết Thì Cuộc Đời Nàng Vẫn Có Bạch Hoàng Phong

" Vì trưởng nữ đại tướng quân Lưu Hắc Nhi đã sống sót sau khi bị thích khách hạ độc, và còn về lời hứa 8 năm về trước, ta sẽ... " - Nàng còn không để ý lời nói của hắn mà để ý lời nói của Lưu Nguyệt cùng Lưu Long hơn - " Chẳng ... thiếp ... chẳng lẽ... chẳng lẽ phải để con nó tứ hôn vào thời điểm này sao ? Chẳng nghĩ cách đi chứ ? " - Lưu Nguyệt cầu cứu phu quân ngồi bên cạnh.

Còn nàng, nghe đến thế thì sững người ra. Không thể như thế được. Nàng, ở cái thế kỉ 21, 20 tuổi còn không bị bắt phải tứ hôn. Mà tứ hôn hay không là do nàng quyết định mà. Còn cái cô bé này, thật không thể chịu nổi nữa, mới 12 tuổi đã bị tứ hôn. Sao có chuyện hoang đường như vậy a ? Hết sức vô lí luôn !! Nàng không can tâm, nhất quyết không can tâm !!!

" Hoàng thượng, vi thần không muốn phản thánh thượng, nhưng vi thần không đồng ý !! " - Nàng lên tiếng ...

" À ! Người không phải e sợ đâu ! 8 Năm trước, ta có giữ lời hứa cho người làm Vương phi khi đến tuổi trưởng thành. Vậy nên, từ giờ trở đi, người phải ở lại ở cung để cùng cố nữ công gia chánh cũng như củng cố cách giáo dục... " Từ Hoàng thượng mà ra.

Nàng thấy mình vẫn còn may mắn chán. Nàng vẫn chưa " bị " tứ hôn, vào cung và được hiểu về thời đại này hơn. Còn gì hay hơn ? Vì vậy mà nàng thấy may cho mình.

" Vì thần cảm tạ Hoàng thượng... " Nàng từ tốn nói - " Xin cho thần mạn phép được hỏi, là thần tứ hôn với ai ? "

" Ha ha ha ha ha ha ! Con đùa hay lắm Nhi Nhi ! Còn ai vào đây nữa ngoài Huyết Vương gia Bạch Hoàng Phong cũng là Tứ Vương Gia - Phong Nhi của ta ? " Hoàng thượng cười lớn, cho rằng nàng đùa dai...

Còn nàng, chuẩn đoán của nàng, kẻ Tứ Vương gia kia, không ai khác, đối diện với khuôn mặt thanh tú của nàng. Hắn ngồi đó, khuôn mặt lạnh lùng tàn khốc, ánh mắt như vực sâu không đáy, khinh bỉ xuyên thấu nàng, làm nàng khẽ run người, lạnh toát. Nàng nhớ rồi, hắn...

Hắn - người bỏ rơi nàng giữa thành phố của tình yêu ...

Hắn - người mà nàng yêu mãi mãi cho dù có mất đi ý thức ...

Hắn - người mà nàng cảm hận đến tận xương tủy nhưng cũng nguyện chết vì anh ...

Nàng từ cúi đầu xuống, hai tay đặt trước trái tim đang đau nhói. Mắt nàng biến đỏ, mũi nàng cay xè, họng dường như sẽ và đã đông cứng lại mãi mãi...Ồi ! Cái tình yêu nàng dành cho hắn khiến nàng chết rồi nhưng tình yêu ấy vẫn chẳng đổi thay hay mất đi...

Nàng hận hắn, hận cái tình yêu này, hận cái thế giới, hận cái ông trời đã để cho nàng sống lại rồi lại phải đau khổ vì một Bạch Hoàng Phong nữa...

Nàng hận.

Ý chí của nàng hận.

Con người của nàng hận.

Nhưng nàng vẫn yêu hắn.

Vì nàng không thể làm gì khác được.

Vì thế giới bắt nàng phải ngẩng cao đầu.

Và dầu có như thế nào, nàng vẫn ngẩng cao đầu.

Nàng đang làm điều đó đây.

Đối diện với sự thật.

Đối diện với hắn.

Chương 7: Âm Sát

Nàng nhìn thẳng vào mắt hắn bằng cặp mắt của sự căm hận nhưng có một chút gì đó là yêu thương mãi mãi. Nàng không e ngại. Nàng là nói mình không tin vào tình yêu vĩnh cửu nhưng vẫn mong có cái thứ tình yêu ấy để nàng không bao giờ đau đớn vì điều gì nữa. Để nàng bất khả chiến bại...

Nhìn vào hắn, giờ đây nàng mới nhận ra một điều rằng...

... Hắn ta thật thanh tú...Nước da màu đồng, con mắt sắc bén, đôi lông mày dài, trên trán vẽ một hình như ngọn lửa màu cam đỏ, 2 bên tai đeo đôi khuyên bạc. Bên má trái của hắn có một vết cứa dài nhưng không làm mất vẻ tuấn tú. Ở hắn, nàng gặp phải một cảm xúc khó tả. Nàng nghĩ, hắn còn lãnh tuấn hơn cả Tổng Ngọc * - vẻ đẹp ngàn năm có một.

... Nàng ta trông ôn đằm... Gương mặt nàng tròn nũng nịu, nước da trắng hồng, cặp lông mày lá liễu, đôi mắt to tròn mang vẻ nghịch ngợm. Đôi môi thiếu nữ của nàng chím chím mọng chín. Mái tóc nàng dài đen tuyền. Ta nhìn kĩ lại, thực không phải như vậy - đuôi tóc nàng có điểm một màu nâu sẫm.

Ây daiz, ây daiz, mang tiếng oan gia mà nhìn nhau lâu như thế, mọi người, ai hiểu được sự tình đây ?

"Thịnh hoàng thượng, được cho tiểu nữ nhi về trước, hôm nay mọi người cũng đã mệt mỏi rồi mà ! " Là Đại tướng quân.

"Thôi được rồi, được rồi, ái khanh cứ đưa nữ nhi về trước đi, ở đây đã có Trầm. A! Hay là ái khanh cùng gia phủ cứ hưởng thụ, Phong Nhi có thể đưa Nhi Nhi về mà ! " Hoàng thượng xưng hô với nàng như người nhà vậy. Thực thân thiết mà !

"Nhưng..." Lư Long e ngại.

"Ái khanh ! Đừng nhưng nhị gì hết ! Hoàng Phong ! Con đưa Nhi Nhi về ! " Hoàng thượng vẫn vô cùng vui vẻ.

* : Tổng Ngọc là một mỹ nam của Trung Hoa cổ đại, vẻ đẹp ngàn năm có một, lời nói của ông cũng rất thông minh. Tuy nhiên, sử sách không ghi chép gì về vẻ đẹp của ông.

Nàng ngồi đó, tay chống cằm, mắt lim dim, hướng tới cửa nhỏ bên này mà đặt khủy tay lên, không vương bụi một chút bụi trần. Quả như tiên nữ.

Hắn ngồi đối diện nàng, tay chống cằm, mắt mờ lơ đãng, hướng tới cửa nhỏ bên kia mà đặt khủy tay lên. Hắn chợt liếc mắt nhìn nàng.

"Người đừng có giả bộ như không biết gì hay không quan tâm, tất cả là tại người 8 năm về trước với cái lời hứa chết dẫm ấy " Hắn gằn giọng.

"Người đừng có đùa giỡn với bản cô nương ta, ta không có rãnh. Với lại, lỗi lầm đó, đâu có phải tại ta ? Người trách nhầm người rồi đó Vương gia ạ ! " Nàng nhấn mạnh chữ " Ạ " cuối câu.

"Làm sao mà nhầm được cơ chứ ? Ai chính mồm nói ra với phụ Hoàng ? Ai hả ? " Hắn một lần nữa lại gào ầm lên làm nàng đau đầu phát điên.

"Ây da, ây da ! Người có làm sao không đấy ? Là Lư hắc Nhi, có phải ta đâu ? Với lại, người có dục vọng lớn như người thì ta có bị thất sủng cũng chẳng lấy làm lạ. Người định hỏi sao ta biết chứ gì ? Trên đường đến Huyền Thanh cung, ta đã " điều tra " ra ! Thấy thế nào ? Khâm phục không ? " Nàng ra vẻ biết tuốt, không để ý người ngồi đối diện đã cháy đen thui còn nàng cứ nhắm mắt mà nói.

"NGƯỜI ! ... " Gào ầm cả 3...

"Ây da, ây da....." Nàng có chút sợ sệt người đàn ông này.

"Xoẹt ... xoẹt...Vụt.. " Tiếng gió xen lẫn tán lá xào xạc.

Những bóng hắc y di chuyển không tiếng động.

Chương 8: 8 Năm Trước

"Vương gia, ta là Luru Hắc Nhi..."

"Ta là Bạch Hoàng Phong, ủa ngươi là con của Đại tướng quân à ?"

"Mai sau, Vương gia nhận Hắc Nhi làm chính phi nhé ?" - Cô bé đó hồn nhiên nói.

Cô bé đó không ai vào đây - Luru Hắc Nhi. Còn hắc kia - Bạch Hoàng Phong năm xưa đó....

"Trẻ con..." Dù nói thế nhưng cậu bé kia đỏ mặt vẫn hoàn đỏ mặt.

"Hắc Nhi ngu ngốc, ngươi ngu ngốc vẫn cứ ngu ngốc thôi. Haizzz !! " Miệng lưỡi ác độc. Âm thanh phát ra từ bên ngoài cửa truyền đến tai nàng làm nàng tức điên :

- Đại sư huynh, anh nói gì vậy ? Ta đâu có ngu ngốc ! Ta cũng chẳng ngu ngốc đến mức đó nha !

- Người thông minh phải biết suy nghĩ thấu đáo, ta lại chẳng thấy ngươi suy nghĩ thấu đáo một chút nào. Nửa cân nửa lạng cũng không.

- Luru Lăng huynh nói gì vậy ? Thành hôn với Vương gia là vinh hạnh lắm rồi nha !

Hai người bọn họ cứ đứng đó mà tranh luận. Còn hắc, im lặng không một lời.

"Hoàng thượng giá lâm mmmmmmmmm !!! " Một tiếng nói trầm vang lên. Từ xa, long kiệu đã tiến tới. Còn kia, không phải Ân Công công thì là ai được nữa ?

"A! Phụ hoàng ! " Hắc về mặt ánh lên chút vui vẻ nhưng cũng chẳng làm tan biến cái lạnh như cái máy điều hòa kia.

Bước xuống kiệu, khuôn mặt thanh cao, đôi mắt u sầu, dáng vẻ kia - người đứng đầu Vệ Thần Quốc chính là người này - Vệ Thiên.

- Vi thần bái kiến Hoàng thượng ! Hoàng thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn vạn tuế !!!!!!!!!!!!!!! - Luru Lăng cùng Hắc Nhi đồng thanh lên tiếng.

- Nhi thần bái kiến Phụ Hoàng ! - Hoàng Phong.

- Bình thân ! Các con cũng đứng dậy hết đi - NÉM đi nỗi u sầu, Hoàng thượng vờ như đang thực vui vẻ - Ta có mang phong cầm, ai muốn tấu trước nào ?

Ông đã gặp cả 3 người họ rất nhiều nên mới có thể thân thiết đến thế. Chỉ duy có Hắc Nhi là chưa từng gặp qua Bạch Hoàng Phong. Chỉ nghe rằng thực tài giỏi, khôi ngô tuấn tú, mới khiến nàng si tình, bây giờ biết thực hư ra sao, nàng càng si tình hơn...

- A A ! Để con - Luru Hắc Nhi 4 tuổi hơn hờ.

- Được thôi... - Ông nói - Lăng nghe thiệp nhé ?

- Vâng, con thích lắm. Nhưng mà Nhi Nhi chỉ nhớ lời ca thôi, không dùng cầm được.

- Hừm... Vậy Phong Nhi, con ra đây chơi cầm nào, Tiểu Lăng, con chơi tiêu cho ta.

Cả hai đều gật gật đầu. Họ cũng đã quen với cách gọi này rồi...

"Nhân và quả Ta và chàng

Trời cùng đất yêu cùng hậu

Nắm chặt tay ta lắng nghe cho rõ

Từng nhịp đập trong ta đều như muốn nói

Chẳng sợ đêm dài u tối

Chỉ cần chàng hiểu sự dịu dàng của ta

Yêu đến độ nước sâu lửa bỏng cũng chẳng sợ đau

Yêu đến độ non trời bể cạn cũng chẳng quay đầu

Mơ một ánh nắng như thiên sơn vạn thủy

Quên đi rồi vạn sự thành không

Giây phút chàng nói lời thề nguyện sao đẹp thế

Giây phút ấy theo ta mãi không rời

Băng cùng tuyết thù hoặc bạn

Lửa và nước lúc một mất một còn

Nắm chặt tay ta lắng nghe cho rõ

Từng nhịp đập trong ta đều như muốn nói

Nỗi đau ngày hôm qua hãy trôi theo gió

Chỉ cần ta giữ được tình yêu

Mơ một ánh mắt như thiên sơn vạn thủy

Quên đi rồi vạn sự thành không

Giây phút chàng nói lời thề nguyện sao đẹp thế

Giây phút ấy theo ta mãi không rời"

Nàng cất giọng, tiếng hát nhẹ nhàng vang lên, tiếng phong cầm cùng tiêu hòa cùng điệu nhạc. Nhắm chặt mắt lại, ăn mòn giai điệu ấy.

Hoàng hậu, ta giờ đây đang rất nhớ nàng, nàng còn nhớ ta không...?

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: 8 Năm Trước (2)

" Hay lắm Nhi Nhi " Hoàng thượng là người lấy lại tinh thần đầu tiên - " Phong Nhi, con thực đã tiến bộ, còn Luru Lăng, tốt lắm ! " Ông cổ vũ.

" Hay là, chúng ta ra ngự hoa viên chơi với đại ca nhà Phụ Hoàng ! " Hần vừa tỏ vẻ nũng nịu vừa lôi kéo Hoàng thượng bước ra ngoài cánh cửa của Vương phủ. Còn Hoàng thượng, cứ để hần kéo đi như vậy, cũng không để ý trên mái đồ là thích khách bạch y đang lẩn trốn giương cây cung hướng vào ông. Dẫu chỉ có cái Luru Hắc Nhi kia đang đi ra ôm cây sáo của đại sư huynh nghịch nghịch ngược mắt nhìn lên trạm chán tên kia. Có công công cùng đại sư huynh đằng sau sao không ai để ý vậy ? - Nàng oán trách.

Còn cái gã thích khách kia may may không để ý, chỉ tập trung vào mục tiêu chờ thời cơ xuống tay đẹp.

" Xoẹt ! " Không đếm được âm thanh này đã bao lần vang lên..

Cung hướng đến Hoàng thượng mà bay thẳng.

(Chương còn thay đổi)

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 10

GIỚI THIỆU NHÂN VẬT

NÀNG

Hiện Đại :

Tên : Hắc Nhi

Tuổi : 20 tuổi

Nghề nghiệp : Giám đốc Cosmetics, Fashion & Brand - Công ty mỹ phẩm lớn nhất thế giới (L : Bề ngoài là vậy thôi, phải dúi vào tay báo chí 1 khoản tiền lớn mới không để lộ ra chuyện sắp phá sản / Nàng : Là ta đã có cách, người không hiểu gì cả)

Cung hoàng đạo : Leo

Sở thích : Làm việc (Louise : Ham mê làm việc quá nha / Nàng : mắc mớ gì đến người ?)

Sở ghét : Lúc ghét cái này, lúc ghét cái nọ

Tính cách : Dễ nóng giận, khi tức level max sẽ dùng từ ngữ thô tục mắng người khác (Louise : Giận cá chém thớt hả / Nàng : =)

Sở thích đồ ăn thức uống : Thứ gì cũng ăn được trừ : Không dành cho con người, không ngon, không hợp khẩu vị, không gây bệnh,...

Sở ghét đồ ăn thức uống : Không biết (Louise : Là chính miệng lưỡi nàng ném ra đó nha / Nàng : Ừ, đúng đấy)

Cổ Đại :

Tên : Lưu Hắc Nhi (L : Cái này cũng tốt cho nàng a, cũng tên Hắc Nhi nà / Nàng : ...)

Tuổi : 12

Nghề nghiệp : Đại tiểu thư Đại tướng quân, mai sau thành Vương Phi

Cung Hoàng đạo : Leo

Sở Thích : Luyện võ, chơi đùa, đánh chém, đọc sách, ngủ,...

Sở ghét : Bị làm phiền (Riêng cái này không thay đổi tí gì nha / Nàng : Thì sao chứ)

Sở thích đồ ăn thức uống : Thứ gì cũng ăn được trừ : Không dành cho con người, không ngon, không hợp khẩu vị, không gây bệnh,...

Sở ghét đồ ăn thức uống : Không biết (Louise : Là chính miệng lưỡi nàng ném ra đó nha / Nàng : Ừ, đúng đấy)

Nàng - Nữ nhân 20 tuổi thành đạt, giỏi nhiều thứ (nhưng không phải nữ công gia chánh). Nàng vì đỡ đạn cho em trai "nhỏ nhắn" đã kết liễu thân thể nhưng linh hồn không may xuyên không vào Lưu Hắc Nhi - trưởng nữ của Đại tướng quân 12 tuổi và bị tứ hôn với Hắc.

Bạn đang đọc truyện *Huyết Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.